U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 4. 2005, č. j. 47 Az 67/2004 – 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 29. 4. 2005, č. j. 47 Az 67/2004 – 26 Krajský soud v Praze zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2004, č. j. OAM-5639/VL-07-P13-2003, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91citovaného zákona.

Rozsudek obsahoval správné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení s tím, že kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Rozsudek doručil krajský soud do vlastních rukou žalobce dne 10. 8. 2005, což stvrdil žalobce svým podpisem. Dne 15. 8. 2005 podal stěžovatel u Městského soudu v Praze kasační stížnosti proti výše citovanému rozsudku Krajského soudu v Praze. Městský soud v Praze kasační stížnost stěžovatele postoupil dne 7. 9. 2005 Krajskému soudu v Praze, který ji obdržel dne 15. 9. 2005 a poté ji postoupil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Dle § 106 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována též tehdy, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci,končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následujícího pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

Bylo-li v dané věci rozhodnutí Krajského soudu v Praze stěžovateli doručeno ve středu 10. 8. 2005, počala ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. běžet lhůta k podání kasační stížnosti ve čtvrtek 11. 8. 2005 a skončila uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek běhu lhůty, tedy ve středu 24. 8. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. tak posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit, byla v daném případě středa 24. 8. 2005. Kasační stížnost byla Krajskému soudu v Praze doručena až dne 15. 9. 2005 a je podána opožděně.

O včas podanou kasační stížnost by se v případě stěžovatele jednalo pouze tehdy, byla-li by podána ve výše vymezené lhůtě u Krajského soudu v Praze nebo u Nejvyššího správního soudu buď stěžovatelem osobně, nebo byla-li by v této lhůtě podána k přepravě prostřednictvím držitele poštovní licence popřípadě zvláštní poštovní licence. V předmětné věci však stěžovatel kasační stížnost proti rozhodnutí Krajského soudu v Praze podal sice v zákonem stanovené lhůtě, nikoliv však k soudům výše uvedeným, ale k Městskému soudu v Praze. V takovém případě by byla lhůta zachována pouze tehdy, pokud by Městský soud v Praze ještě do konce běhu lhůty doručil kasační stížnost buď Krajskému soudu v Praze nebo Nejvyššímu správnímu soudu, nebo ji předal k doručení držiteli poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo orgánu, který má povinnost ji doručit. To se však nestalo.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. října 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu